

byer, vil man på grund af det få mulighed for at bygge ud langs hovedveje, og det er en mulighed, som efter vores mening vil få negative konsekvenser.

Det, som også er en af konsekvenserne – det er så af strukturreformen – er, at man nu vil opleve en planlægning, der ikke længere tager udgangspunkt i de regionale behov, men i stedet tager udgangspunkt i den enkelte kommunes interesser i at tiltrække butikker, og vi vil se en konkurrence mellem at få etableret store butikker i de såkaldt kommunale hovedstæder. Til gengæld vil udkantsområderne i kommunerne stadig være dårligt forsynet med service og lokale indkøbsmuligheder.

Vi har stillet to ændringsforslag, der ville sikre, at lovforslaget blev bragt tilbage til det, detailhandelsudvalget foreslog. Vi betragtede dem selv som to beskedne forslag, der hurtigt kunne få bred opbakning i Folketinget, men desværre ser det jo ud fra det betækningsbidrag, der er kommet, ikke sådan ud.

Realiteten er jo så, at for at sikre en detailhandelsudvikling, som reelt tilgodeser et varieret butiksudbud i de mindre og mellemstore byer og sikrer, at der er god tilgængelighed for alle borgere, navnlig dem uden bil, og i det hele taget fremmer en samfundsmæssigt bæredygtig detailhandelsstruktur, skal der sættes grænser for store butikker – også dem, der i dag ikke er størrelsesbegrænsninger for. Der skal også gøres et reelt stykke arbejde for at styrke de små samfunds overlevelsessevne. Dette kunne bl.a. gøres ved at fjerne afskrivningsmuligheder for butikker, ved at etablere offentlige servicefunktioner i lokale butikker i tyndt befolkede områder og ved at prioritere særlige faciliteter i de mindre forretninger.

Det har vi tidligere stillet beslutningsforslag om i Folketinget uden at komme ret langt. Vi havde så håbet på med vores meget beskedne ændringsforslag til denne lov at sikre, at i hvert fald detailhandelsudvalgets synspunkter kunne vinde fremme, et detailhandelsudvalg, som havde repræsentanter for alle interessenter på området, og som altså var blevet enige om den her model.

Kl. 14.10

Desværre har regeringen valgt at lave nogle forringelser, og det synes vi er trist, men vi håber da stadig væk på, at et flertal i Folketinget vil rette op på det her ved andenbehandlingen.

Formanden:

Så er det hr. Jørn Dohrmann som ordfører.

Jørn Dohrmann (DF):

Når man hører hr. Per Clausen, lyder det, som om der er store tilbageskridt på det her område. Der er også fremskridt, som jeg mener det er vigtigt at fremhæve.

Men det er også kedeligt at konstatere, at et flertal i Folketinget her ikke har tillid til de byrødder, der sidder i de lokale styre rundtomkring. Vi har i hvert fald fra Dansk Folkeparti haft og har tillid til, at de godt kan styre de her områder.

Vi kan derimod konstatere, at et flertal her i Folketingssalen med regeringen i spidsen nu vil til at placere de store butikker som IKEA og den slags i centrum af byerne med den store katastrofe til følge, at man selvfølgelig ikke kan komme ind til bycentrene. Man kan ikke finde parkeringspladser. Hvis man forestiller sig den situation, man har her i København, hvor man ikke engang kan komme af med sin bil, bliver det et udbredt fænomen i hele landet, og det er en katastrofe, som Dansk Folkeparti ser det.

Vi deler overhovedet ikke det synspunkt, som Enhedslisten har lagt for dagen, om, at man nu vil fratage de medarbejdere den mulighed, at de godt kan få nogle udvidelser, nogle goder til netop deres faciliteter. Det kunne være motionsrum, det kunne være andre ting, de måtte ønske, og som netop skulle tilgodeses dem som personale. Det synes vi er et fremskridt i lovforslaget.

Så synes vi også, det er godt, at det med lovforslaget er blevet præciseret, hvad et bygge-marked er, og hvad en tømmerhandel er. Det er vigtigt, at man ikke bare skærer det hele over en kam og så alligevel ikke kan definere, hvad der bliver forhandlet det ene sted og det andet sted.

Men det vigtigste ved lovforslaget her er jo netop, at man egentlig kan forklare det, man også skal forsvare. Vi ser f.eks. nogle byer, som bliver skilt ad, som Fredericia, hvor man har 38.000 indbyggere på den ene side af motorvejen og 12.000 på den anden side, og alligevel kan de ikke få lov til at tælle som en by, der har 50.000 indbyggere. Det kan man ikke forklare, og det kan man heller ikke forsvare, og derfor vil Dansk Folkeparti også stemme imod et så ugen-nemarbejdet forslag som det, der er forelagt.

Vi kan godt følge intentionen i, at man bestemmer og har nogle bestemmelser på området, men så firkantet, som de er skåret ud her, hvor man kun tager hensyn til få byer, mener vi i